

Den herefter foreslaaede Bestemmelse, at den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt og føre dem saa langt ud i Søen, som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, er grundet i, hvad ovenfor er udviklet om de forskelligartede Forhold, hvorunder Aalegaardsfiskeriet drives og om Aalegaardsrettens historiske Udvikling, ligesom det ogsaa ved Højesteretsdom af 7. Maj 1873 (Ugeskr. f. Retsv. 1873 S. 803 jfr. 1871 S. 925) er udtalt, at Kystejernes Ret til at drive Aalefiskeri ved Benyttelsen af Aalegaarde strækker sig saa vidt, som Grundens Beskaffenhed tilsteder Anlæg af Aalegaarde.

Efter saaledes at have defineret det Redskab, Forslaget omhandler, og Udstrækningen af Kystejernes Ret til Fiskeri ud i Søen, har Kommissionen i sit Forslag angivet de Afstande fra Kystejernes Ruser saavel til Siderne som udefter, i hvilke andres Fiskeri af Vandreaal maa foregaa, naar Kystejeren kun har udsat en enkelt Aalegaard, og yderligere Regler, naar en Kystejers har besat sin Kyststrækning med flere Ruserækker, alt for saa vidt ingen anden gyldig Regel findes, hvorved er tænkt paa saadanne Forhold, som ovenfor beskrevet i Elbo Herred og fl. Steder.

For hver enkelt Aalegaard har man fastsat denne Afstand til 250 Favne paa Fangesiden af Aalegaarden i hele dennes Længde, saaledes at der til denne Side vil være et fredet Areal af denne Bredder, indenfor hvilket der ikke maa drives noget Fiskeri med noget til Fangst af Vandreaal tjenligt Redskab.

Naar Kommissionen har ansat denne Afstand til 250 Favne, da er den ikke vilkaarlig valgt, men grunder sig dels paa de forskellige i sin Tid fra Aalegaardsejere til Folketingets Fiskeriudvalg indkomne Andragender, dels paa Andragender fra Fiskere i Kjøbenhavn og Omegn, der i en for deres Fiskeri i Kallebodstrand stadfæstet Vedtægt have ansat denne Afstand til 240 Favne, dels ogsaa paa de af Kommissionen selv andetsteds gjorte Iagttagelser.

I samtlige Andragender til Landstinget fra Aalefiskeriforeninger og Kystejere er der vel anholdt om en Sidebeskyttelse af 300. à 350 Favne; men Kommissionen har dog ment at kunne nedsætte denne Afstand til 250 Favne uden derved at træde berettigede Interesser for nær og samtidigt imødekomme et vistnok hos Fiskerne almindeligt næret Ønske om at faa Afstanden ansat noget mindre end 300 Favne.

Med Hensyn til Afstanden udefter formener Kommissionen, at der bør ansættes en vis Afstand udenfor det ifølge det foregaaende fredede Areal — et Læbælte — indenfor hvilket der ikke maa sættes Ruser.

Vel har der i Kommissionen været noget delte Meninger om Nyttens af et saadant Læbælte, men det er dog fra flere Medlemmer med Styrke fremhævet, at en Tilladelse til at knytte Ruser umiddelbart til den yderste af Kystejernes vilde kunne foraarsage Hindring for Aalens Gang til Ruserækker paa Læsiden af den paagældende Aalegaard eller for de paa Læsiden anbragte fri Ruser til Skade saavel for Kystejeren, som for det fri Fiskeri, og man er derfor enedes om at fastsætte en om end kun ringe Bredder af dette Læbælte, nemlig 10 Favne. Udoover denne Afstand har man trods Opfordring fra en Del Kystejere, som af Hensyn til Røgt af de yderste Ruser have ønsket noget større Afstand, ikke ment at burde gaa. Paa den anden Side har man ment, at hvis det paa enkelte Kyststrækninger skulde vise sig heldigst saavel for Kystejeren som for den fri Fisker at sætte Aalegaarde og fri Ruser i umiddelbar Forbindelse med hinanden, saa vilde man af sig selv enes herom og træffe den for Fiskeriets Drift heldigste Ordning i saa Henseende.

Hvad nu Anbringelsen af Ruserne udenfor dette Læbælte angaar, da gælder det om at fastsætte Regler for at Ruserne sættes i en bestemt Retning, saaledes at de ikke spærre Aalens Gang til Aalegaardene. Navnlig bør det forhindres, at de sættes paa tværs af Aalegaardenes Retning. Kommissionen foreslaar i denne Henseende, at Ruserne skulde anbringes i samme Kompasretning som Aalegaardene med Fangeaabningen vendt mod Land. Dernæst er det af største Betydning saavel for Kystejernes Fiskeri som for den fri Fiskers Fiskeri, at der iagttages visse bestemte Afstande mellem de Ruserækker eller enkelte Ruser, som sættes udenfor Aalegaardene.

For at komme til et Resultat med Hensyn til saadanne Afstandsbestemmelser har Kommissionen, saavidt det har staaet i dens Magt, nøje undersøgt Forholdene og søgt at komme til Erkendelse af, hvorvidt der overhovedet kan anbringes Ruser i 10 Favnes Afstand udenfor Aalegaardene uden at skade Fiskeriet med disse. Fra visse Egne er det paastaat, at saadant ikke kunde gøres; navnlig fordi Aalen, naar den